

208 Lib. III. P. II. De Martyrum

Lilium spes
symbolum.

Pierius.

Spes mun-
daria spinosa.

Ps. 44. 1.

Isai. 40. 31.

S. Hieron.

S. Basili.

S. August.

S. Bruno.

Calvaria-
lii Martires.

Vitellis Eccl-
esi purpurea
& florida.

usitatum spei symbolum, constat apud omnes. Unde in Romanorum Imperatorum nummis ab altera parte visitur Deus dexterā liliū protundens cum hac inscriptione: *spes publica*, vel *spes Augusta*, vel *spes R. P.* ut referat Pierius Hierogli.

754 Et quidem ad eminentissimum Martyrum spem inter adversa vehementer excrecentem designandam, nihil lilio flore opportunius. Tres proinde Patres apud Theodoretum, sic Cantic. verba illustrant: *Animas carnis voluptatibus efformatas spinis as- similat, quia omnem curam, & solicitudinem, (id est, spem, & confidentiam suam) in eas conferunt res, que ad vitam hanc spectant, ut undique voluptatum materiam au- cipentur; cum enim omnem suam spem non in eo, qui sapientia sua cuncta moderatur, & rebus omnibus consulit, sed in se ipsis sitam ha- beant, terrenis solicitudinibus suffocantur, nec perfectum fructum ferunt.* Quasi dicant, longè aliter Ecclesiæ Martyres, qui tanquam liliī planta, & flos inter has spinas eminent splendidissime: ut qui omnem suam solicitudinem, & spem in solo Deo colloca- verint.

755 Huc spectasse crediderim David Psal. 44, cuius titulus: *In finem pro his, qui com- mutabuntur filii Core.* Vox Hebreæ, quæ ponitur pro *in finem*, significat consummationem victoriam, triumphum, qui est certaminis finis. Qua voce designari reor martyri finem, Beatitudinem scilicet, post triumphos, & victorias, & agi hic de illa mutatione, quam media spe faciendam esse præ- dixit Isaías 40. 31. *Qui sperant in Domino, mutabunt fortitudinem suam, assument pennas ut Aquila, volabunt, & non deficien-* t. In quibus verbis commendari Martyrum spem, & illius fructus, efficaciam inferius. Pro hujus ve- rò spei hieroglyphico allumuntur lilia in ea Psalmi inscriptione; verba enim præ- dicta efferunt S. Hieronym. Aquila, & Theodo- ration, *pro liliis.* S. Basilius, *victori in liliis;* quæ egregium sunt prædictæ mutationis emblema; resurrectionis videlicet futuræ ad æternam corporis beatitudinem, ut expli- cant communiter Patres, & Interpretes la- cri, & consequenter spei Theologicæ, quam Martyres habent de consequenda sui corporis tam miserè atque atrociter habitu inflau- ratione, plena, & rediviva incolumentate. Ut vero appareat, sermonem hic esse de Martyrum spe; subdit Regius Cantor: *filii Core.* S. Augustinus vertit, *Calvaria filii:* & S. Bruno explicat. *Filios Core hic dicit imi- tatores passionis Christi, Martyres videlicet.* Propterea v. 10. attexit: *Astitit Regina à dex- tris tuis in vestitu de aurato circum amicta varietate.* Vox certè Graeca præ se fert similitatem, necon florabilitatem instar columnæ immobiles, & militis strenuissimi stationem, ut supra cap. 1. statuimus, & de Martyrum florabilitate explicuvimus, quam habent à fiducia in Deum, & spe consequendæ beatitudinis. Transferunt Victorius Scialah, & Gabriel Sionita in translatione sua ex Ara- bico idiomate: *in vestitu purpureo*, ut sanè martyrii purpura indigitetur. Ut autem Martyrum spes commendetur per liliorum flores designata, dicitur *circumdata varie- tate.* In quibus verbis multi agnoscunt ve- stem floridam. S. Basilius Homilia, ad hunc

Psalm. *Subtextis, & variegatis floribus, flo- ribus interstinctis.* Genus etiam florum af- signant docti recentiores, qui pulcherrima lilia tunicae intexta fuisse arbitrantur. Ita Joann. de Pineda lib. 6. de rebus Salo. cap. 5. num. 4. & 5. Gaspar Sanctius ad cap. 3. Cantic. num. 39. & ad cap. 7. num. 27. & in Ezechie. cap. 16. 10. Neque erudi- tionis humanae expers est horum Authorum exquisitatio. Lege Pausa. in Eliacis li. 5. & Marcellinum lib. 14. Et favet Psalmi titulus ille, *pro liliis*, cum allusione ad vestem dislin- etiam liliis intertextis, opere plumariori effigiat. Unde efferenda verba sunt ita: *Astitit ad instar columnæ à dextris tuis in vestitu pur- pureo intertexto liliis.* Sanè lilia hæc in pur- pureo vestimento effigiata, seu acu picta Theologicam portendunt spem in purpureis Ecclesiæ athletus summoperè efflorescentem, & quasi ipsi martyrii telæ congenitam; qua ipsi circumornati, & præmuniti advera quæque pro Christo, & æternæ beatitudini- nis consecutione animosè oppeteant, & contemnebant generose.

756 Ut haec tenet dicta illustrentur, refert confidere de liliorum natura aliquid. Primo apud S. Grego. Nyss. Hom. 4. ad illa Canti. verba habes: *Herba liliu à radice in alium se porrigens, ita deinde florem è ver- tice profert, nam exiguo à terra intervallo di- stan: nimirum, ut (mea quidem sententia fert) pulchritudo ejus in sublimi pura maneat, à terra misione non contaminata.* Etenim, spes Christiana eo purior appetit, & splendidior, quò plus se surrigit a terrenis omnibus ad æternam fælicitatem, & Dei bonitatem nobis commodam. Quod maximè demonstratur in *Spes in solo* Martyribus, quorum spes in solo Deo fixa *Deo fixa.* promicat inter tormenta immanissima, despe- ñita humanæ omni felicitate. Sic Sutanna (quæ Hebraicè sonat *lilium*) tunc se esse liliū ostendit, cùm inter pericula mortis versans. *Supexit ad calum: erat enim cor Dani. 13. ejus fiduciam habens in Domino.* Dani. c. 13. 33. 35. Sic ejus pulchritudo in sublimi pura manif. Quod de Martyribus potiori jure predicandum.

757 Secundo, de liliī flore S. Hilarius Canone 5. in Mart. in hunc modum philo- phatur: *Lilium efflorescens, cùm à stirpe detin- ta humili radicis evellitur, natura suæ virtutem, licet aruisse putatur, occultat; & redeante tem- pore rursum liliū sui honore vestitur. Ex se- igitur efflorescit, & redditur; & quod est nec radici potest debere nec terra, cùm ille, qui su- beat succus ex se sit. Talis est Martyrum spes, Per spem exaltat, & exaltat nobis.*

clausa

Spe. Cap. IX. & X.

209

C A P. X.

clausa tenent; & eò minus deficit, quò ma- jora patiuntur: ait egregie S. Lau. Justi. de Spe c. 2.

S. Ifido.

Lacteum li- lium, & co- ronatum, spem lacan- tem, & coro- nantem de- signat.

S. Justin.

Ofe. 2. 14.

Plini.

Spes Mar- tyrum mo- desta, & buminis, sed erecta.

2. Corin. 4. 17.

S. Bern.

Pro. 14. 26.

S. August.

P. Ildeph. de Flores de Agone Martr.

758 Tertiò, de liliis observat S. Isidorus lib. 17. 9. *Lilia lacte floris herba; unde & nuncupata quasi lidia, cùm candor sit in foliis, auri tamen species intus effulget.* Ideo ex Junonis lacte in terram deciso, fuisse lilia procreata veteres fabulantur. Lacteum hic flos præ se fert & intra se aurum coronarium & suavissimos ex se afflat odores. Unde S. Bernar. Ser. 60. in Cantica: *Adverte de me- dio floris bujus quasi virgulas aureas prodeun- tes, & cinctas candidissimo flore pulchre dispo- sita in coronam.* Quod bellè deferunt ad Theologicam Martyrum spem designandam. Nam per spem, quam de æternæ beatitudinis afsecutione concipiunt, lacteum dulciter, æterna illa gaudia quodammodo prægustantes. Ut enim S. Lau. Justi. de Spe c. 2. *Spes ponderatio futura suavitatis, cui datur intra- re in horum spiritualis voluptatis, & inde af- ferre odores ad condendas amaritudines præ- fentis adversitatis.* Hæc eti illa lactatio, de qua Ofe. 2. 14. *Ecce ego lallabo eum, & du- cam eam in solitudinem, & loquar ad core ejus.* Ubi sapienter nos er Cornelius, lactavi. Chri- flus primos Chriianos, & Maryas; ut dulcedine divinae consolationis, & amore Chriili pro illis crucifixi affecti, imò & cibri, procurerent ad martyria, ambient ignes, bestias, crucis, ac in ipsis catastis; craticulis, & ignibus exultarent. Tyrannique, & torturibus insultarent. Hæc Ianè operabatur in Martyribus spes firmissima, qua prægulabunt rependendam laboribus in celo que- tem.

759 Quartò, de lilio scribit Plinius lib. 21. c. 5. *Languido semper collo, & non spicci- entis capitis honore.* Ubi adunbra videur Martyrum spes non elata, non tumens, sed verò quam modesta, humilitas, timorque finalis & reverentiae comitetur; ita ut iplantet i du- cia de triumphi, & corona affectione, af- fectum timoris adjiciat. Et fortale ad hæc allusionem habet illud Path. 2. Corint. 4. 17. *Momentaneum, & lete tribulacionis no- tæ aeternum gloriae pondus operatur in nobis.* Com- mendat enim Martyrum perfractores, in quibus spes gloriae continetur (ut iocuitur S. Bernar. Ser. 17. in Isai. Qui habitat) spes autem gloriae veluti pondus est, caput de- primens media timoris virtute; hæc quippe ab spes nequit divelli: Prover. 14. 26. *In timo- re enim Domini fiducia fortitudinis, & filiis ejus erit spes: gloria & divitiae in domo ejus.* Nec timor sine spe, nec spes sine timore ha- beri debet. O spes (merito exciamat S. Au- gust. Ser. 15. ad fratres in Heremo) tu omnia portare facis dulciter, & suaviter. Eia ergo fratres hanc amate, hanc tenete, non tamensime timore; quia qui sperat, & non timet, negligens est; qui autem timet, & non sperat, depresso est, & descendit in profundum quasi lapis. Spes ergo in Martyribus firma, cre- taque, & timor non levis, ut advera quæque sufficiunt posset, quin miserè deprimitur. Et licet erecta admodum in illis spes, ut liliū, cuius celstata nulla alia major (ut notat Plinius) depresso quodammodo appa- ret, collo semper languido, seu incinato per humilitatis, & timoris effectum.

760 Subinde exquisito, per illiusmodi vinea- rem vites designari præseriæ martyrum pa- siones, quibus ipsi veluti in torculari pre- muntur, & eorundem sanguis pro Christo, & ad Chriili exemplum, exprimitur, & fluit uberium. Unde S. Cyprianus lib. 2. Epist. 4. ad Chriili Confessores incarceratedos, ita præclarè: *Vindemia foris premitur, & pro- futura poculis in torcularibus uva calcatur. Vos de Domini vinea pinguis racemi, & jam maturis fructibus, botri pressaræ facularis infestatione calcati, torcular nostrum carce- re torquenti sentitis. Vini vice sanguinem funditis, ad passiois tolerantiam fortes marty- ri poculum liberare hauritis.* Præmis hæc, ut appareat, per vallem Achor designari martyria pressuras, cruciamenta, & neces. Cum enim vinea Engaddi, & vallis Achor idem omnino sint, liquido constare videtur, proptere fideles dici vineas, ut portenda- tur illorum martyrum, quod fuit ad instar torcularis, è quo sanguis abundè profluxit.

S 3 Atqui

Eò Martyrum spes alacrior, & firmior, quò acerbiora ipsi subiere tormenta.

S. Ambr.

S. Justin.

Can. 1. 14.

Can. 8. 11.

Vites Mar- tyris sunt vinde- missæ expressæ.

S. Cyprian.

Per vallem Achor desig- nata marty- ria.

210 Lib. III. P. II. De Martyrum

P. Sera. Atqui vallis Achor sonat tribulationem, afflictionem, conturbationem; sive vallem turbandi, evelendi, exterminandi. Vel juxta alios, Achor est infinitus turbare, evelere, exterminare, affligere. Atque adeo solet usurpari pro tribulationum, afflictionum, & laborum emblemate. Noster Serarius in Josue cap. 7. quæst 48. putat, valle Achor significari cruciatum locum; in quo turbæ, tumultus, exilia, exterminations, flammæ, lapides, extremaque supplicia. Et observat etiam, in hoc Osee testimonio, vallem Achor sumi pro calamitoso, & ærumnoso loco. Putandum igitur est appellari Ecclesiam tūm viues Engaddi, ob fidelium multitudinem, & uberrimos sanctitatis fructus, & Martyrum sanguinem; tūm vallem Achor ob conturbationes à Tyrannis inductas tumultuosè adversus Christianam religionem: item vero ob tribulations, afflictiones, exilia, tormenta, flammæ, lapides, extremaque supplicia, quæ subiere Martyres, tanquam botri maturi in torculari passionis, unde sanguis abundè expressus.

Theod. 762 Quid ergo inde? Datus est vallis Achor Ecclesiæ Christianæ in suis Martyribus tantoperè afflita, ad aperiendam spem. Theodotio verut: Ad aperiendam sustinentiam, & expectationem ejus. Vatablus, Pagninus, R. David, & ali transferunt, in ostium spei. Et vox Hebræa tunc significat euanum filum, linæam, extensionem. Et inde per metaphoram spem longam, & expectationem. Chaldaeus effert; ad delicias animæ. LXX. ad aperiendam intelligentiam. Syrus, ad aperiendum sensum suum. S. Hieronymus explicat de Apostolis, & Martyribus dura multa pro Christo sustinentibus: subtextit: Locus tumultus, & vallis turbarum mutetur in ostium spei, sive ad aperiendam spem, atque patientiam; quid idcirco supplicia, & tormenta perpetra sunt, ut per hoc ad prospera perveniret. Sanè

LXX. tunc alacris, & fortis demonstravit Martyrum spes, cum labores, & afflictiones pro Christo animos subire incipiunt: atque adeo èo alacrior, & fortior est illorum spes, quod acerbiora patiebantur. Ipsæmet tribulations Martyribus apperebant spei ostium, quia ad spem aditum, & occasionem submittabant. Unde per acerbiora tormenta major illis spei augenda data occasio, & ingens liberior, ad delicias quidem animæ, & novam rerum divinarum intelligentiam; nam spes, ut observat S. Lau. Justi. de spe c. 2. Meretur intelligentiam, sicut legitur Sapi. 3. qui confidunt in illam intelligent veritatem, ipsa facit inter dolores gaudere. In deserto mundi deliciis hæc affluit, & temporalium dama non sentit.

S. Justi. 763 Sed expendenda nobis est translatio illa; Dabo vallem Achor ad filum, seu linæam spei. Atqui spes dicitur filum, seu linæam, vel extenso quædam admirabilis; quia per illam quasi extenditur anima, & prolongatur ad rem speratam; ut eam sperans per spem ipsam quæ teneat, & apprehendat, & illa delicietur. Hinc firmior, & robustior erit illorum spes, quæ ad instar funis, plura & fortiora habuerit afflictionum fila torta. Ut enim Cyrilus Alex. super 28. Isaiae. Factum est verbum Domini; afflictio super afflictionem; Nec id solum, sed spes ad spem. Quasi dicat èo robustior spes est quæ plures, & graviore

S. Cyril. 765 Jam ergo ex iis deducit peropportunè Vates: Ad gentem expectanem. Pro expet-

Locus Mart
yrum est lo
cus spei ala
eris, & for
is.

S. Justi. 766 Aliter premo illam translationem, ad ostium seu filum spei, ita ut filum spei sumatur pro lini glomere, quo ostium teneas: atque hoc dictum putetur cum aliqui intuui ad labyrinthos, quorum ostium inventi non valet sine filo duce, seu lini glomere rectore. De quo S. Isidorus lib. 15. c. 2.

Spe filum
vel linæam
robustior,
quæ major
tortura.

S. Cyril. 766 Aliter premo illam translationem, ad ostium seu filum spei, ita ut filum spei sumatur pro lini glomere, quo ostium teneas: atque hoc dictum putetur cum aliqui intuui ad labyrinthos, quorum ostium inventi non valet sine filo duce, seu lini glomere rectore. De quo S. Isidorus lib. 15. c. 2.

Spe filum
vel linæam
robustior,
quæ major
tortura.

S. Cyril. 766 Aliter premo illam translationem, ad ostium seu filum spei, ita ut filum spei sumatur pro lini glomere, quo ostium teneas: atque hoc dictum putetur cum aliqui intuui ad labyrinthos, quorum ostium inventi non valet sine filo duce, seu lini glomere rectore. De quo S. Isidorus lib. 15. c. 2.

Spe filum
vel linæam
robustior,
quæ major
tortura.

S. Cyril. 766 Aliter premo illam translationem, ad ostium seu filum spei, ita ut filum spei sumatur pro lini glomere, quo ostium teneas: atque hoc dictum putetur cum aliqui intuui ad labyrinthos, quorum ostium inventi non valet sine filo duce, seu lini glomere rectore. De quo S. Isidorus lib. 15. c. 2.

Spe filum
vel linæam
robustior,
quæ major
tortura.

S. Cyril. 766 Aliter premo illam translationem, ad ostium seu filum spei, ita ut filum spei sumatur pro lini glomere, quo ostium teneas: atque hoc dictum putetur cum aliqui intuui ad labyrinthos, quorum ostium inventi non valet sine filo duce, seu lini glomere rectore. De quo S. Isidorus lib. 15. c. 2.

Spe filum
vel linæam
robustior,
quæ major
tortura.

S. Cyril. 766 Aliter premo illam translationem, ad ostium seu filum spei, ita ut filum spei sumatur pro lini glomere, quo ostium teneas: atque hoc dictum putetur cum aliqui intuui ad labyrinthos, quorum ostium inventi non valet sine filo duce, seu lini glomere rectore. De quo S. Isidorus lib. 15. c. 2.

Spe filum
vel linæam
robustior,
quæ major
tortura.

S. Cyril. 766 Aliter premo illam translationem, ad ostium seu filum spei, ita ut filum spei sumatur pro lini glomere, quo ostium teneas: atque hoc dictum putetur cum aliqui intuui ad labyrinthos, quorum ostium inventi non valet sine filo duce, seu lini glomere rectore. De quo S. Isidorus lib. 15. c. 2.

Spe filum
vel linæam
robustior,
quæ major
tortura.

S. Cyril. 766 Aliter premo illam translationem, ad ostium seu filum spei, ita ut filum spei sumatur pro lini glomere, quo ostium teneas: atque hoc dictum putetur cum aliqui intuui ad labyrinthos, quorum ostium inventi non valet sine filo duce, seu lini glomere rectore. De quo S. Isidorus lib. 15. c. 2.

Spe filum
vel linæam
robustior,
quæ major
tortura.

S. Cyril. 766 Aliter premo illam translationem, ad ostium seu filum spei, ita ut filum spei sumatur pro lini glomere, quo ostium teneas: atque hoc dictum putetur cum aliqui intuui ad labyrinthos, quorum ostium inventi non valet sine filo duce, seu lini glomere rectore. De quo S. Isidorus lib. 15. c. 2.

Spe filum
vel linæam
robustior,
quæ major
tortura.

S. Cyril. 766 Aliter premo illam translationem, ad ostium seu filum spei, ita ut filum spei sumatur pro lini glomere, quo ostium teneas: atque hoc dictum putetur cum aliqui intuui ad labyrinthos, quorum ostium inventi non valet sine filo duce, seu lini glomere rectore. De quo S. Isidorus lib. 15. c. 2.

Spe filum
vel linæam
robustior,
quæ major
tortura.

S. Cyril. 766 Aliter premo illam translationem, ad ostium seu filum spei, ita ut filum spei sumatur pro lini glomere, quo ostium teneas: atque hoc dictum putetur cum aliqui intuui ad labyrinthos, quorum ostium inventi non valet sine filo duce, seu lini glomere rectore. De quo S. Isidorus lib. 15. c. 2.

Spe filum
vel linæam
robustior,
quæ major
tortura.

S. Cyril. 766 Aliter premo illam translationem, ad ostium seu filum spei, ita ut filum spei sumatur pro lini glomere, quo ostium teneas: atque hoc dictum putetur cum aliqui intuui ad labyrinthos, quorum ostium inventi non valet sine filo duce, seu lini glomere rectore. De quo S. Isidorus lib. 15. c. 2.

Spe filum
vel linæam
robustior,
quæ major
tortura.

S. Cyril. 766 Aliter premo illam translationem, ad ostium seu filum spei, ita ut filum spei sumatur pro lini glomere, quo ostium teneas: atque hoc dictum putetur cum aliqui intuui ad labyrinthos, quorum ostium inventi non valet sine filo duce, seu lini glomere rectore. De quo S. Isidorus lib. 15. c. 2.

Spe filum
vel linæam
robustior,
quæ major
tortura.

S. Cyril. 766 Aliter premo illam translationem, ad ostium seu filum spei, ita ut filum spei sumatur pro lini glomere, quo ostium teneas: atque hoc dictum putetur cum aliqui intuui ad labyrinthos, quorum ostium inventi non valet sine filo duce, seu lini glomere rectore. De quo S. Isidorus lib. 15. c. 2.

Spe filum
vel linæam
robustior,
quæ major
tortura.

S. Cyril. 766 Aliter premo illam translationem, ad ostium seu filum spei, ita ut filum spei sumatur pro lini glomere, quo ostium teneas: atque hoc dictum putetur cum aliqui intuui ad labyrinthos, quorum ostium inventi non valet sine filo duce, seu lini glomere rectore. De quo S. Isidorus lib. 15. c. 2.

Spe filum
vel linæam
robustior,
quæ major
tortura.

S. Cyril. 766 Aliter premo illam translationem, ad ostium seu filum spei, ita ut filum spei sumatur pro lini glomere, quo ostium teneas: atque hoc dictum putetur cum aliqui intuui ad labyrinthos, quorum ostium inventi non valet sine filo duce, seu lini glomere rectore. De quo S. Isidorus lib. 15. c. 2.

Spe filum
vel linæam
robustior,
quæ major
tortura.

S. Cyril. 766 Aliter premo illam translationem, ad ostium seu filum spei, ita ut filum spei sumatur pro lini glomere, quo ostium teneas: atque hoc dictum putetur cum aliqui intuui ad labyrinthos, quorum ostium inventi non valet sine filo duce, seu lini glomere rectore. De quo S. Isidorus lib. 15. c. 2.

Spe filum
vel linæam
robustior,
quæ major
tortura.

S. Cyril. 766 Aliter premo illam translationem, ad ostium seu filum spei, ita ut filum spei sumatur pro lini glomere, quo ostium teneas: atque hoc dictum putetur cum aliqui intuui ad labyrinthos, quorum ostium inventi non valet sine filo duce, seu lini glomere rectore. De quo S. Isidorus lib. 15. c. 2.

Spe filum
vel linæam
robustior,
quæ major
tortura.

S. Cyril. 766 Aliter premo illam translationem, ad ostium seu filum spei, ita ut filum spei sumatur pro lini glomere, quo ostium teneas: atque hoc dictum putetur cum aliqui intuui ad labyrinthos, quorum ostium inventi non valet sine filo duce, seu lini glomere rectore. De quo S. Isidorus lib. 15. c. 2.

Spe filum
vel linæam
robustior,
quæ major
tortura.

S. Cyril. 766 Aliter premo illam translationem, ad ostium seu filum spei, ita ut filum spei sumatur pro lini glomere, quo ostium teneas: atque hoc dictum putetur cum aliqui intuui ad labyrinthos, quorum ostium inventi non valet sine filo duce, seu lini glomere rectore. De quo S. Isidorus lib. 15. c. 2.

Spe filum
vel linæam
robustior,
quæ major
tortura.

S. Cyril. 766 Aliter premo illam translationem, ad ostium seu filum spei, ita ut filum spei sumatur pro lini glomere, quo ostium teneas: atque hoc dictum putetur cum aliqui intuui ad labyrinthos, quorum ostium inventi non valet sine filo duce, seu lini glomere rectore. De quo S. Isidorus lib. 15. c. 2.

Spe filum
vel linæam
robustior,
quæ major
tortura.

S. Cyril. 766 Aliter premo illam translationem, ad ostium seu filum spei, ita ut filum spei sumatur pro lini glomere, quo ostium teneas: atque hoc dictum putetur cum aliqui intuui ad labyrinthos, quorum ostium inventi non valet sine filo duce, seu lini glomere rectore. De quo S. Isidorus lib. 15. c. 2.

Spe filum
vel linæam
robustior,
quæ major
tortura.

S. Cyril. 766 Aliter premo illam translationem, ad ostium seu filum spei, ita ut filum spei sumatur pro lini glomere, quo ostium teneas: atque hoc dictum putetur cum aliqui intuui ad labyrinthos, quorum ostium inventi non valet sine filo duce, seu lini glomere rectore. De quo S. Isidorus lib. 15. c. 2.

Spe filum
vel linæam
robustior,
quæ major
tortura.

S. Cyril. 766 Aliter premo illam translationem, ad ostium seu filum spei, ita ut filum spei sumatur pro lini glomere, quo ostium teneas: atque hoc dictum putetur cum aliqui intuui ad labyrinthos, quorum ostium inventi non valet sine filo duce, seu lini glomere rectore. De quo S. Isidorus lib. 15. c. 2.

Spe filum
vel linæam
robustior,
quæ major
tortura.

S. Cyril. 766 Aliter premo illam translationem, ad ostium seu filum spei, ita ut filum spei sumatur pro lini glomere, quo ostium teneas: atque hoc dictum putetur cum aliqui intuui ad labyrinthos, quorum ostium inventi non valet sine filo duce, seu lini glomere rectore. De quo S. Isidorus lib. 15. c. 2.

Spe filum
vel linæam
robustior,
quæ major
tortura.

S. Cyril. 766 Aliter premo illam translationem, ad ostium seu filum spei, ita ut filum spei sumatur pro lini glomere, quo ostium teneas: atque hoc dictum putetur cum aliqui intuui ad labyrinthos, quorum ostium inventi non valet sine filo duce, seu lini glomere rectore. De quo S. Isidorus lib. 15. c. 2.

Spe filum
vel linæam
robustior,
quæ major
tortura.

S. Cyril. 766 Aliter premo illam translationem, ad ostium seu filum spei, ita ut filum spei sumatur pro lini glomere, quo ostium teneas: atque hoc dictum putetur cum aliqui intuui ad labyrinthos, quorum ostium inventi non valet sine filo duce, seu lini glomere rectore. De quo S. Isidorus lib. 15. c. 2.

Spe filum
vel linæam
robustior,
quæ major
tortura.

S. Cyril. 766 Aliter premo illam translationem, ad ostium seu filum spei, ita ut filum spei sumatur pro lini glomere, quo ostium teneas: atque hoc dictum putetur cum aliqui intuui ad labyrinthos, quorum ostium inventi non valet sine filo duce, seu lini glomere rectore. De quo S. Isidorus lib. 15. c. 2.

Spe filum
vel linæam
robustior,
quæ major
tortura.